

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 769/2021
20.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник ГГ, адвокат из ... и тужиле ГГ из ..., против тужених ЕПС „Дистрибуција“ ДОО Београд - Огранак „Електродистрибуција“ Нови Сад, чији је пуномоћник Војислав Мишчевић, адвокат из ... и Винарије „Звонко Богдан“ ДОО Суботица, чији је пуномоћник Срђан Сикинић, адвокат из Новог Сада, ради престанка узнемиравања и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2118/18 од 12.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.09.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца АА, ББ и ВВ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2118/18 од 12.07.2018. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле ГГ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2118/18 од 12.07.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог Винарија „Звонко Богдан“ ДОО Суботица за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 213/12 од 31.01.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности. Ставом другим изреке, одбијен је примарни тужбени захтев тужилаца да се обавезе тужени ЕПС „Дистрибуција“ ДОО Београд - Огранак „Електродистрибуција“ Нови Сад да престане са узнемиравањем права својине тужилаца на непокретности у Новом Саду уписаној у ЛН .. КО Нови Сад1, ближе означеној у том ставу изреке, тако што ће према уписаној стварној службености на терет парцеле бр. .. уписане у ЛН .. КО Нови Сад1 у корист власника непокретности уписане у ЛН .. КО Нови Сад1, одмах омогућити тужиоцима коришћење $\frac{1}{3}$ инсталисане снаге са трафо станице која се налази на парцели бр. ..., и то тако што ће одмах поново прикључити непокретност тужилаца на парц. бр. .. на преносни, односно дистрибутивни електроенергетски систем, а сагласно техничким условима код туженог. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен примарни тужбени

захтев према туженом Винарија „Звонко Богдан“ ДОО Суботица и тај тужени је обавезан да трпи да се иста непокретност тужилаца, парц. бр. .. и објекти на тој парцели прикључе на преносни, односно дистрибутивни електроенергетски систем туженог ЕПС „Дистрибуција“ ДОО према уписаној стварној службености на терет парц. бр. .., и да трпи све радње неопходне ради прикључења непокретности тужилаца на преносни, односно дистрибутивни електроенергетски систем туженог ЕПС „Дистрибуција“ коришћењем $\frac{1}{3}$ инсталисане снаге са трафостанице на парц. бр. .. КО Нови Сад1, а сагласно техничким условима ЕПС-а, све са правним дејством и извршношћу ове пресуде према сваком стицаоцу непокретности парц. бр. .. и објеката на њој. Ставом четвртим изреке, одбијен је примарни тужбени захтев у делу којим је тражено да се тужени Винарија „Звонко Богдан“ ДОО обавезе да трпи да се претходно спроведу све радње ради раздвајања бројила на наведеној трафостаници ради омогућавања коришћења електричне енергије коришћењем $\frac{1}{3}$ инсталисане снаге са трафостанице на парц. бр. .. у корист парц. бр. .. и објеката на тој парцели. Ставом петим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев да се тужени Винарија „Звонко Богдан“ ДОО обавезе да трпи да се иста непокретност тужилаца прикључи на заједничко бројило на наведеној трафостаници на парцели бр. .. . Ставом шестим изреке, обавезан је тужени Винарија „Звонко Богдан“ ДОО да на име накнаде материјалне штете у виду изгубљене добити исплати тужиоцима: АА за период од 15.10.2009. године до 15.12.2012. године износ од 6.648.376,50 динара и законске затезне камате обрачунате до 31.03.2017. године у износу од 6.015.171,34 динара, све са законском затезном каматом од 01.04.2017. године до исплате; ББ за период од 15.10.2009. године до 15.12.2012. године износ од 6.648.376,50 динара и законске затезне камате обрачунате до 31.03.2017. године у износу од 6.015.171,34 динара, све са законском затезном каматом од 01.04.2017. године до исплате; ВВ за период од 25.10.2009. године до 27.12.2012. године износ од 2.517.075,34 динара и законске затезне камате обрачунате до 31.03.2017. године у износу од 2.547.790,98 динара, све са законском затезном каматом од 01.04.2017. године до исплате; ГГ за период од 28.12.2010. године до 15.12.2012. године износ од 4.131.301,16 динара и законске затезне камате обрачунате до 31.03.2017. године у износу од 3.467.380,36 динара, све са законском затезном каматом почев од 01.04.2017. године до исплате. Ставом седмим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени ЕПС „Дистрибуција“ ДОО да тужиоцима солидарно са туженим Винарија „Звонко Богдан“ ДОО исплати исте износе на име накнаде материјалне штете у виду изгубљене добити. Ставом осмим изреке, обавезан је тужени Винарија „Звонко Богдан“ ДОО да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 2.955.756,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом деветим изреке, одбијен је захтев тужилаца за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова поступка од дана пресуђења до извршности пресуде. Ставом десетим изреке, обавезани су тужиоци да туженом ЕПС „Дистрибуција“ ДОО исплате на име накнаде трошкова поступка износ од 265.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2118/18 од 12.07.2018. године, жалба тужилаца је одбијена, а жалба туженог Винарија „Звонко Богдан“ ДОО је делимично усвојена и делимично одбијена, те наведена првостепена пресуда потврђена у ставовима првом, другом, четвртном, петом, седмом и десетом изреке, а преиначена у ставу трећем изреке и делу става шестог изреке, тако што је одбијен тужбени захтев свих тужилаца да се обавезе тужени Винарија „Звонко Богдан“ ДОО Суботица да трпи да се непокретност тужилаца - парц. бр. .. уписана у ЛН .. КО Нови Сад и објекти на тој парцели прикључе на преносни, односно дистрибутивни електроенергетски систем

туженог ЕПС „Дистрибуција“ ДОО Београд - Огранак „Електродистрибуција“ Нови Сад, према уписаној стварној службености на терет парцеле бр. .. уписане у ЛН .. КО Нови Сад1 и то коришћењем $\frac{1}{3}$ инсталисне снаге са трафостанице на парцели бр. ..., као и да трпи све радње неопходне ради прикључења наведене непокретности тужилаца на преносни, односно дистрибутивни електроенергетски систем туженог ЕПС „Дистрибуција“ ДОО, коришћењем $\frac{1}{3}$ инсталисане снаге са трафостанице на парцели бр. .. КО Нови Сад1, а сагласно техничким условима ЕПС „Дистрибуција“, све са правним дејством и извршношћу пресуде према сваком стицаоцу непокретности парцеле бр. .. и објеката на њој, уписаној у ЛН .. КО Нови Сад, и одбија тужбени захтев тужиле ГГ да се тужени Винарија „Звонко Богдан“ ДОО обавезе да јој на име накнаде материјалне штете по основу изгубљене добити за период од 28.12.2010. године до 15.12.2012. године исплати износ од 4.131.301,16 динара и износ обрачунате законске затезне камате до 31.03.2017. године од 3.467.380,36 динара, све са законском затезном каматом од 01.04.2017. године до исплате. Наведена пресуда је укинута у усвајајућем делу за примарне тужбене захтеве тужилаца АА, ББ и ВВ, да се обавезе тужени Винарија „Звонко Богдан“ ДОО да овим тужиоцима исплати износе наведене у ставу шестом изреке и у погледу одлуке о трошковима поступка садржане у ставу осмом и деветом изреке и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Одбијен је захтев тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ за накнаду трошкова поступка по жалби против туженог ЕПС „Дистрибуција“ ДОО Београд - Огранак „Електродистрибуција“ Нови Сад.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизија тужилаца је изјављена 07.09.2018.године преко адвоката Предрага Веселиновића, позивом на решење Адвокатске коморе Војводине од 26.04.2018. године, према којем је адвокат Предраг Веселиновић одређен за привременог заменика адвоката ГГ којој је привремено престало право на обављање адвокатуре због боловања почев од 10.04.2018. године. ГГ је имала својство заједничког пуномоћника тројице тужилаца и својство странке у овом поступку. Уз благовремено поднету допуну ревизије од 10.09.2018. године достављена је пуномоћ за адвоката Предрага Веселиновића издата од стране ГГ којом је она као странка овластила именованог адвоката да је заступа у овој парници.

Адвокат Предраг Веселиновић са својством привременог заменика адвоката ГГ није био овлашћен да изјави ревизију у име осталих тужилаца, нити су га они на то овластили издавањем одговарајућег пуномоћја. Наиме, подносилац ревизије није стекао овлашћење да заступа тужиоце АА, ББ и ВВ, уместо адвоката ГГ.

Овлашћење за заступање парничне странке представља лични однос даваоца пуномоћја и пуномоћника, при чему сагласно одредби члана 90. Закона о парничном поступку странка пуномоћје издаје у писаном облику у ком одређује сагласно члану 88. обим пуномоћја, односно овлашћује пуномоћника да предузима одређене радње у поступку или да предузима све радње у поступку, а у противном ако обим пуномоћја није одређен, пуномоћник је овлашћен да предузима све радње у поступку одређене чланом 89. овог закона..

Чланом 410. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72 ... 10/2023) прописано је да је ревизија недозвољена ако је ревизију изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије. Стога, применом члана 413. Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

По ревизији тужиље ГГ, овај суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП и нашао да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни повреда других одредаба процесног закона учињених пред другостепеним судом, које су биле или могле бити од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде. Ревизијски разлог према одредби члана 407. став 1. ЗПП могу бити битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачке 6, 7, 10. и 11. овог закона, под условом да су истицане и у жалби, односно да су учињене у поступку пред другостепеним судом, што овде није случај. Другостепени суд је одлучујући о жалбама, прихватио чињенично стање утврђено првостепеном пресудом, изнео оцену о битним жалбеним наводима и навео разлоге које је узео у обзир по службеној дужности, те поступио у складу са одредбом члана 396. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци АА, ББ и ВВ су у ЛН .. КО Нови Сад 1 уписани у по 1/3 дела са правом коришћења на парц. бр. .. земљишту у државној својини Републике Србије, и у истој сразмери као сувласници објеката на тој парцели, према стању на дан 09.12.2009. године. У ЛН .. КО Нови Сад 1 на парц. број .. земљишту у државној својини Републике Србије као носилац права коришћења и власник објеката на тој парцели уписан је „Полипромет“ ДОО Суботица, регистроване промене назива у Винарија „Звонко Богдан“ ДОО Суботица у 2011. години, док је према препису овог ЛН од 06.11.2012. године парцела бр. .. у целини у власништву туженог Винарија „Звонко Богдан“ ДОО (у даљем тексту Винарија). На тој парцели број .. као послужном добру уписано је право службености у корист власника парцеле број .. из ЛН .. као повласног добра, а које се састоји од права коришћења трафостанице и то $\frac{1}{3}$ инсталисане снаге и права коришћења телефонских, гасних и водоводних прикључака, са датумом уписа 01.04.2008. године.

Тужиоци су у посед своје непокретности ступили у првој половини 2008. године и користили електричну енергију са трафостанице која се налази на парцели број .., преко заједничког бројила на трафостаници. Уговор о заснивању претплатничког односа тужиоци нису закључили, нити су учествовали у плаћању рачуна од када је парцелу са трафостаницом купио овде друготужени. Електрична енергија је коришћена преко имена ранијег корисника ДД „Новопак“ Нови Сад који је некада био власник обе парцеле као јединствене. Друготужени Винарија ДОО је у посед своје непокретности ступио 10.06.2008. године и овлашћеном дистрибутеру поднео молбу за промену имена купца електричне енергије за објекте на својој парцели, а као власник трафо станице захтевом поднетим 29.09.2008. године тражио да место потрошње на претплатничком броју ... припадајуће трафостанице буде без напона и да не буде укључено без његове сагласности као новог власника. С тим у вези, почетком 2009. године тужени Електродистрибуција је искључио парцелу тужилаца са електроенергетског система. До тога је дошло под околностима да су због високонапонске трафостанице стизали високи рачуни и када потрошње није било, а тужиоци нису учествовали у њиховом плаћању, те је у таквој ситуацији тужени Винарија затражио од туженог Електродистрибуције искључење струје, не тражећи сагласност тужилаца. Тужени Винарија ДОО је извршио ревитализацију трафостанице о свом трошку, покренуо поступак код надлежног енергетског субјекта за снижење напона на ниски напон, 24.11.2009. године поднео захтев да се омогуће услови којима

би се извршило прикључење на нисконапонску мрежу са два мерна места и 14.12.2009. године тражио укључење трансформатора 1 на нисконапонској страни због потребе напајања објеката. У поступању по овој тужени Електродистрибуције дозволио је Винарији ДОО да са високонапонског пређе на нисконапонски трафо са два бројила, те исти од 2009. године за електричну енергију за своје непокретности плаћа по потрошњи.

Тужиоци су се у више наврата обраћали Електродистрибуцији у настојању да исходе поновно прикључење својих објеката на заједничко бројило на трафостаници на парцели у својини туженог Винарија ДОО. Дана 27.03.2009. године поднели су захтев за издавање одобрења за прикључење на електроенергетски систем индустријских објеката, по којем је вођен поступак који је у прекиду, а суштина разлога за прекид је та да су тужиоци од овлашћеног службеног лица Електродистрибуције упознати да је за поновно прикључење објеката тужилаца неопходна сагласност корисника трафостанице за одвајање мерења у постојећој трафостаници и подношење захтева за издавање одобрења за прикључење за умањење претходно одобрене максимално ангазоване снаге, као и сагласност да се један од трансформатора искористи за напајање новог корисника. Утврђено је да су се тужиоци обратили туженом Винарија ДОО ради постизања споразума на који је Електродистрибуција упутила тужиоце, да су вођени преговори, али да до споразума није дошло, као и да су тужиоци поновно 06.05.2010. године поднели захтев Електродистрибуцији за издавање одобрења за прикључење објеката на дистрибутивни електроенергетски систем, по којем је поступак такође прекинут из истих разлога као и по захтеву од 27.03.2009. године, а тако и поступак по захтеву поднетом у новембру 2010. године. Електродистрибуција је одговорила на захтев тужилаца наводима да тужиоци имају стварно право на туђој ствари, да је једини власник трафостанице Винарија, да се претплатнички однос заснива искључиво са власницима непокретности, да постоји једно индиректно мерење са једним претплатничким бројем на коме је претплатнички однос заснован са Винаријом ДОО, да не постоји правни основ да се искључи предметна трафостаница, нити могућност да рачуни гласе истовремено на Винарију ДОО и на тужиоце и да тужиоци нису легитимисани за подношење захтева за раздвајање електричних инсталација. У марту 2012. године поднет је предлог тужилаца да се прекинути поступци код Електродистрибуције наставе и донесе решење. Овај судски поступак покренут је тужбом коју су тужиоци поднели 15.10.2012. године.

У току овог парничног поступка закључен је уговор о поклону између тужиоца ВВ као поклонодавца и тужиље ГГ као поклонопримца, који за предмет има припадност поклонодавца у $\frac{1}{3}$ дела парцеле .. и објектима изграђеним на парцели. Тужени Винарија „Звонко Богдан“ ДОО располагао је својом непокретношћу, 19.09.2011. године закључењем уговора о продаји права својине у $\frac{65}{100}$ дела купцу „Еминент“ ДОО Суботица и 17.12.2013. године закључењем уговора о продаји удела у $\frac{35}{100}$ делова купцу „Андекс“ ДОО Суботица, по којима су купци уписали своја права на земљишту и објектима на парцели бр. .. .

Поред неновчаног захтева, тужбеним захтевом је тражена и накнада штете. С тим у вези, утврђено је да тужиоци од ступања у посед непокретности парцеле бр. .. са објектима у првој половини 2008. године, предметну непокретност нису издавали. У време када је струја већ била искључена, са „Номис“ ДОО Нови Сад закључили су предуговор 15.07.2009. године у којем је констатовано да је непокретност искључена са електродистрибутивне мреже и да је у току поступак разрешења те ситуације, а да ће се

уговор о закупу закључити чим се исходи прикључење непокретности на електродистрибутивну мрежу, али не касније од 15.10.2009. године, и да ће под условом прикључења у том року, уговор о закупу закључити на рок од пет година, са закупнином од 5.000,00 евра месечно у динарској противвредности по средњем курсу. До закључења уговора о закупу није дошло.

Код изнетог стања ствари, пресудама нижестепених судова неоснованим је оцењен и одбијен тужбени захтев тужилаца према туженом ЕПС Електродистрибуција, јер у радњама овог туженог нема противправног понашања, као основа за накнаду штете. Поступање овог туженог нема карактер неоснованог спречавања или ометања тужилаца у вршењу стварне службености, нити узнемиравање права тужилаца на земљишту и објектима на парцели бр. ... Могућност за коришћење електричне енергије - трећине инсталисане снаге са трафостанице која се налази на наведеној парцели и могућност прикључења непокретности тужилаца на дистрибутивни електроенергетски систем утврђује се у управном поступку као законом предвиђеном, те од стране субјекта који је на то овлашћен, у вршењу јавних овлашћења.

Побијаном пресудом другостепеног суда преиначена је првостепена пресуда о неновчаном захтеву тужилаца према туженом Винарија „Звонко Богдан“ ДОО, одбијањем захтева с обзиром да овај тужени више није власник земљишта и објеката на парцели бр. ..., већ су то трећа лица, па тако ни трафостанице, те није властан да омогући, нити да трпи да се остваре радње прикључења објеката тужилаца на преносни, односно дистрибутивни електроенергетски систем Електродистрибуције. У разлозима побијане пресуде је наведено да се у овој парници не расправља о тужбеном захтеву који се тиче ствари, непокретности коју је тужени отуђио, нити правима на непокретностима, да би се парница могла довршити међу истим странкама у смислу члана 204. ЗПП и после отуђења непокретности од стране туженог, већ се тужбени захтев тиче потраживања - трпљења, за које тужени Винарија ДОО није овлашћен будући да није власник послужног добра. Правилном је оцењена одлука и разлози првостепеног суда о одбијању тужбеног захтева према туженом Винарији да трпи да се претходно спроведу све радње ради раздвајања бројила на трафостаници ради омогућавања коришћења електричне енергије коришћењем $\frac{1}{3}$ инсталисане снаге са те трафостанице на парцели бр. ... у корист парцеле бр. ... и објеката на њој и да трпи да се непокретност тужилаца прикључи на заједничко бројило на трафостаници на парцели бр. ... Оцењено је да на страни тужиле ГГ нема активне легитимације за потраживање на име штете, јер према утврђеним чињеницама тужилца јесте стекла правни основ за стицање својине на послужном добру у идеалном делу, уговором о поклону, али није стекла својину на основу тог правног основа у смислу члана 33. Закона о основама својинскоправних односа, те имајући у виду да је уговор о поклону тужилца закључила 28.12.2010. године, у време када је већ отпао предуговор о закључењу уговора о закупу непокретности, односно прошао крајњи рок одређен предуговором као услов за закључење уговора о закупну, она није могла стећи реалну наду да ће од те непокретности остваривати закупнину. Тужилца није прибавила непокретности које би у том тренутку биле предмет очекиваног закупа, нити је закључила предуговор или уговор о закупу свог удела. Тужилца није доказала основ за накнаду штете у виду измакле користи, у виду добитка који је она могла очекивати од издавања у закуп непокретности према редовном току ствари, ни према посебним околностима, у смислу члана 189. Закона о облигационим односима.

Ревизија тужиле ГГ није основана у оспоравању правилности правноснажне пресуде.

Уредбом о условима испоруке електричне енергије („Службени гласник Републике Србије“ број 107/2005) донетој на основу Закона о енергетици („Службени гласник Републике Србије“ број 84/2004), на коју се ревиденткиња позива у образлагању схватања о привправном поступању тужених, прописани су ближи услови испоруке електричне енергије, поред осталог прописани услови и начин давања одобрења за прикључење на преносни, односно дистрибутивни енергетски систем, услови и мере за снабдевање купаца електричном енергијом, услови и начин обуставе испоруке електричне енергије (став 1); да објекат купца или објекат произвођача електричне енергије прикључује се на преносни односно дистрибутивни електроенергетски систем под условима и на начин прописан законом, овом уредбом и правилима о раду преносног односно дистрибутивног електроенергетског система, а у складу са стандардима и техничким прописима који се односе на услове прикључења и коришћења електроенергетских објеката, уређаја и постројења (члан 2), да се одобрење прибавља и у случају раздвајања или спајања инсталација у објекту који је већ прикључен на преносни односно дистрибутивни електроенергетски систем без обзира да ли се тиме повећава снага у односу на претходно одобрену снагу, као и у случају искључења из члана 28. ове Уредбе (одредба члана 4. став 1), да о захтеву за издавање одобрења решава енергетски субјекат, у поступку за који је предвиђена двостепеност (члан 12). Члан 25. у ставу 1. уредбе прописује да купац је дужан да испоручиоцу пријави промену односно промену права коришћења, промену имена, промену пословног имена, односно промену назива, промену намене потрошње електричне енергије, статусне промене и друге промене настале после закључења уговора о продаји електричне енергије у року од пет дана од дана настале промене. У члану 27. став 3. прописује да енергетски субјект за пренос односно дистрибуцију електричне енергије дужан је да без одлагања обустави испоруку на захтев купца, а у члану 28. став 1. да енергетски субјект за пренос односно дистрибуцију електричне енергије дужан је да без одлагања искључи објекат са преносног, односно дистрибутивног електроенергетског система у случајевима који су набројани, поред осталог када то купац захтева купац (тачка 6). Одредбом члана 29. став 1. предвиђено је да ако купац електричне енергије сматра да му је испоручилац неправилно обуставио испоруку електричне енергије може уложити приговор испоручиоцу.

Код такве регулативе, основа нема закључку о противправном поступању тужених. Енергетском субјекту је промену по члану 25. став 1. наведене Уредбе пријавио нови стицалац непокретности са трафостаницом, ове тужени Винарија ДОО, те био овлашћен да као купац електричне енергије захтева обуставу испоруке и искључење објеката са преносног односно дистрибутивног система, промену напонске снаге трафостанице и по извршеној ревитализацији трафостанице поновно прикључење на нисконапонску мрежу, као и да прибави одобрење ради раздвајања инсталација, са легитимним интересом да се његова потрошња региструје и рачуни за њега истављају према потрошњи коју оствари. Право службености коришћења трећине инсталисане снаге трафостанице, уписано у јавну књигу о непокретностима и правима на непокретностима, подлеже посебном режиму. Режим коришћења електричне енергије, обуставе и прикључења на електроенергетски дистрибутивни систем уређен је посебним прописима, а о условима за прикључење у постојећим околностима решава се у посебном поступку од стране енергетског субјекта као носиоца јавних овлашћења. У проведеном парничном поступку није доказано да на страни тужених

има противправног поступања везано за искључење и касније прикључење на дистрибутивни електроенергетски систем тужене Винарије „Звонко Богдан“ ДОО, уз заснован претплатнички однос и потрошњу преко засебног бројила овог власника трафостанице, чији део инсталисане снаге је под службеношћу установљеном за другу непокретност, која и када је уписана у катастру непокретности подлеже посебном режиму. Због непостојања противправности, као основног услова одговорности за штету, основан не може бити ни захтев тужиље за накнаду штете.

Из изнетих разлога, Врховни суд је оценио да ревизија тужиље није основана и применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучио је као у изреци.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић